

Zienswijze van Hette Grijpma: natuurliefhebber, nazorger, nazorgcoördinator, jager, reewildbeheerder, schadebestrijder.

Al op de lagere school was ik veel in het veld te vinden om te vissen en in het voorjaar eieren te zoeken. Dit resulteerde in een grote interesse voor de natuur en vogels in het bijzonder. Op 18 jarige leeftijd ben ik gevraagd om af en toe mee te drijven bij een jachtcombinatie en kwam ik erachter, dat jagen meer inhoudt dan alleen het schieten van dieren. Vanwege het opstarten van een eigen bedrijf ben ik vanaf begin jaren 90 niet meer meegegaan als drijver omdat het simpelweg te druk was. De interesse in de natuur en de jacht bleef. Het antisentiment wat in die tijd enorm opspeelde verbaasde mij, want van wat daar over jacht en beheer werd geschreven en geroepen, herkende ik niets in onze manier van jagen. 15 jaar geleden werd ik weer gevraagd om als vaste drijver bij de combinatie te komen. Ik was inmiddels 45 en kon meer tijd vrijmaken voor mezelf en ben vanaf die tijd weer betrokken bij het veld en de jacht. Wat mij opviel was dat er niet veel veranderd was m.u.v. de bejaagbare soorten. De stand van de hazen was in \pm 15 jaar niet veel veranderd ondanks dat de ruilverkaveling 15 jaar zijn werk had gedaan in de natuur. Na 4 jaar heb ik de SJN cursus jacht en faunabeheer gedaan en met voldoende resultaat afgesloten. De cursus wildhygiëne en reewildbeheer volgden. De cursussen waren een genoegen met name door de toewijding en de ervaring van de verschillende docenten. Voor deze examens moest de aanwezige basiskennis royaal uitgebreid worden om voor de examens slagen. Al deze examens worden niet cadeau gegeven. Wat een jachtake inhoud kwam ik daarna al snel achter. De uren in de herfst als drijver werden uitgebreid tot een jaarrond bezig zijn met het veld. Schadebestrijding (toen vrijwel alleen kraaien en vos) tellingen, nazorg weidevogels tot (tegenwoordig) reewildbeheer, broedkorven plaatsen, reekalveren, kuikens en overige dieren zoeken voor het maaien en het kort houden van de overzomerende ganzenpopulatie. Ook onderhouden we nestkasten en monitoren we deze in ons veld en bij de boeren waar we jagen. Het plaatsen en onderhouden van kunstbouwen en klepvallen voor het in toom houden van de vossenpopulatie is een belangrijk onderdeel van het in stand houden van de biodiversiteit in onze omgeving. Het zal per week tussen de 20 en 30 uren zijn dat ik actief met de jacht en natuurbeheer bezig ben en dan hou ik de opleiding en het werken aan met jachthonden nog buiten beschouwing want dan kom ik met gemak over de 40 uren. Dit doe ik met plezier en enthousiasme. Wat bijdraagt aan de voldoening is het wildbraad dat aan het einde van het jaar geregeld op tafel staat en waar we met veel passie het hele jaar mee bezig zijn geweest

Als nu op basis van, onjuiste/foute/gebrekkige informatie en miserabele tellingen en op zijn minst een vreemd referentiejaar, de jacht gesloten wordt op vooreerst het haas (nog niet bij ons aan de orde) en konijn, begint mij het gevoel te bekruipe dat wij als jagers niet meer serieus genomen worden.

Onze tellingen die wij jaar in jaar uit op dezelfde manier uitvoeren worden niet meegenomen. De tellingen van vogelaars (ik heb ze overigens nog nooit bij ons in het veld aangetroffen), die hazen meenemen als bijvangst, zijn bepalend voor zulk een belangrijk onderzoek.

De verantwoordelijkheid die wij als jagers voor ons veld en de natuur hebben wordt ons op deze manier geheel onterecht ontnomen. Ik vrees dat dit voor veel jagers een reden zal zijn om een stap terug te doen of geheel op te houden, waarmee enorm veel kennis, natuurbescherming en beheer/schadebestrijding in het gedrang komt wat niet meer terug te draaien is.

Wij hadden in 2018 een opmerkelijke achteruitgang van de hazenstand in enkele gebieden van ons jachtveld. Hier was geen directe oorzaak voor aan te wijzen. Als jagers kies je er dan voor om het haas niet te bejagen in deze gebieden en alleen te inventariseren.

In 2019 was er geen echte verbetering. 2020 kondigde herstel zich aan en in 2021 hadden we weer een goed veld met voldoende hazen waar weer benutting mogelijk was op een verantwoorde wijze. En dit voorjaar lijkt deze trend zich door te zetten.

Hetzelfde geldt voor de overige wildstanden. Fazanthanen worden alleen geschoten als er voldoende zijn. Hennen worden niet geschoten, mede omdat er bij ons vrijwel geen schade veroorzaakt wordt door fazanten.

Voor de wilde eend geldt ook dat wij alleen woerden schieten. Ik moet er niet aan denken wat de gevolgen zijn als dit in de toekomst niet meer mag (of niet meer gedaan wordt) en de verhouding eend/woerd nog verder uit elkaar komt te liggen. Ik vrees dat dit niet ten gunste van de eendenpopulatie zal zijn.

Hiermee geef ik aan dat wij niet lukraak jagen maar weloverwogen bezig zijn met de jacht en daar onze verantwoordelijkheid voor nemen.

Het reewildbeheer voor de verkeersveiligheid in opdracht van de provincie is nu in de WBE goed geregeld maar ik betwijfel of dat in de toekomst nog zo zal zijn als meerdere jagers het geweer in de wilgen hangen.

De kraai en de vos zullen ook minder bejaagd worden, wat sommige groeperingen toejuichen, maar wat voor de biodiversiteit negatief, waarschijnlijk desastreus, zal uitpakken. De laatste weidevogels zullen het nog zwaarder krijgen.

Conclusie.

Stel besluitvorming vast op basis van eenduidige informatie en feiten waarbij de input van alle betrokken partijen meegenomen is. Dit om tot een juiste beslissing te komen om onherstelbare schade voor de toekomst te voorkomen.